

ת"פ 60939-01-25 (קריות) - מדינת ישראל נ' פלונית

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 60939-01-25 מדינת ישראל נ'
פלונית(עציר)

לפני כבוד השופט סימי פלג קימלוב

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמת פלונית

גזר דין

כתב האישום המתוקן (במ/1)

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בשתי עבירות איומים - עבירות לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ושתי עבירות של תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

2. במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר אביה של הנאשמת, יליד שנת 1959 בדיר מוגן למתמודדי נפש ב.... בקומה השנייה והגברת ר.מ. (להלן: "המתלוננת ר.מ.") התגוררה בקומה השלישית בדיר המוגן. במועד הרלוונטי לכתב האישום עבדה הגברת י.ק. בתפקיד מדריכה בדיר המוגן (להלן: "המתלוננת י.ק.").

3. בתאריך 6.1.25 בשעות הבוקר יצאה המתלוננת ר.מ. לטיול בוקר עם כלבה. בנסיבות אלה ומשהבחינה בנאשמת ישובה בחדר המדרגות ברחבת הדיר המוגן כשלידה מזוודה שתכולתה מפוזרת על הרצפה, ביקשה המתלוננת ר.מ. מהנאשמת שתאסוף את החפצים בצורה מסודרת ושתעזוב את המקום. בעקבות כך, חרה אפה של הנאשמת והיא איימה על המתלוננת ר.מ. באומרה לה: "אני אדקור אותך אני אהרוג אותך אני אהרוג את הכלב שלך ואגיד שהכלב שלך נשך אותי". בהמשך למתואר לעיל ועוד באותו היום, בשעה 09:30 או בסמוך לכך הגיעה המתלוננת י.ק. למקום והבחינה בנאשמת בחדר המדרגות כשהיא עם מגבת על גופה. במעמד זה ביקשה המתלוננת י.ק. מהנאשמת שתתלבש והשתיים הלכו לדירה.

בעודן בדירה, החלה הנאשמת לצעוק על המתלונן בטענה שהוא לא נעתר לבקשתה ונותן לה כסף. משביקשה המתלוננת י.ק. מהנאשמת שתעזוב את הדירה לקחה הנאשמת כבל מכשיר חשמלי והחלה להכות את המתלונן בגופו באמצעות הכבל וכרכה את הכבל סביב צווארו של המתלונן ובעטה ברגלו והכל תוך שהמתלונן בוכה בשל מעשיה של הנאשמת. משדרשה המתלוננת י.ק. מהנאשמת שתעזוב את הדירה גידפה הנאשמת את המתלוננת י.ק. באומרה לה: "בת זונה שרמוטה רוסיה על הזין שלי". כמו כן תקפה את המתלוננת י.ק. בגופה באמצעות ידיה ובעטה ברגלה וזאת עד אשר הצליחה המתלוננת י.ק. לפתוח את דלת הדירה והוציא את הנאשמת אל מחוץ לדירה. כאשר הגיעו השוטרים לדיוור המוגן החלה הנאשמת לצעוק ולגדף את השוטר מולא באומרה לו: "אני שמה עליך זין אני אזין אותך בתחת" והפנתה לעברו אצבע משולשת. כשבועיים עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום בדירה, במועד שאינו בידיעת המאשימה ועל רקע סירובו של המתלונן להיעתר לדרישת הנאשמת לקבלת כסף תקפה הנאשמת את המתלונן באופן שתפסה את פניו, לקחה כבל ובעודו ישוב על המיטה ניסתה לחנוק אותו באמצעות הכבל וכן בעטה ברגלו.

טיעוני הצדדים לעונש

4. במסגרת הראיות לעונש הגיש ב"כ המאשימה רישום פלילי של הנאשמת - ת/1. כמו כן הגיש ב"כ המאשימה טיעונים לעונש בכתב - ת/2. ב"כ המאשימה טען לנסיבות ביצוע העבירות וטען כי מדובר בעבירות חמורות שהנאשמת הודתה והורשעה בהן. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של 10 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. הנאשמת כך נטען קיבלה הזדמנות להשתלב בהליך טיפולי אך היא החמיצה הזדמנות זו כאשר עזבה את מקום החלופה על דעת עצמה ובכך הפרה גם את תנאי השחרור והמאשימה עותרת לחלט את התחייבויותיה והערבויות. נוכח האמור, המאשימה עותרת להשית על הנאשמת עונש של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע ומשמעותי ופיצוי למתלוננים עדי התביעה 2, 3 ו- 5 וכן לחייב את הנאשמת בקנס כספי.

5. ב"כ הנאשמת הדגישה את הודאת הנאשמת בהזדמנות הראשונה לאחר שכתב האישום תוקן באופן משמעותי. ב"כ הנאשמת טענה שמתחם הענישה לו עותרת המאשימה אינו הולם את מדיניות הענישה במקרים דומים בשים לב לתיקון המשמעותי שבכתב האישום המתוקן. על אף העובדה שהנאשמת עזבה את הקהילה הטיפולית, חל שינוי של ממש בהתנהגותה של הנאשמת והדגישה עוד את שהותה של הנאשמת במעצר תקופה ממושכת. ב"כ הנאשמת טענה שבית המשפט צריך להימנע מחילוט ערבויות וזאת בשל העובדה שהנאשמת ביקשה להסגיר עצמה מספר פעמים אך בכל פעם נשלחה חזרה ואף התערבותה של הסנגורית לא הועילו עד אשר בסופו של יום נעצרה הנאשמת. כמו כן הוסיפה ב"כ הנאשמת והנאשמת מיד לאחר עזיבתה חזרה ל"בית אריאלה" אך סורבה להיקלט מחדש.

6. הנאשמת אמרה בדבריה שמגיע לה עונש אך ביקשה להתחשב.

דין והכרעה

7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

8. בעניינה של הנאשמת מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד הגם שמדובר גם באירועים שבוצעו בזמנים אחרים. ראו בעניין זה: ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל להלן: "עניין ג'אבר".

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירת האיומים - שלווה נפשו של קורבן העבירה ובעקיפין גם חופש הפעולה והבחירה שלו. ערכים מוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמת בעבירות האלימות הפיסית הם פגיעה בשלמות גופו של המתלונן ומדובר בפגיעה משמעותית נוכח העובדה כי מדובר באביה של המתלוננת אשר סירב לבקשות הנאשמת לתת לה כסף.

9. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים כאשר מדובר באירוע מתגלגל שהסלים לכדי עבירות איומים כלפי המתלוננת ואלימות פיסית כלפי אביה של הנאשמת וכן באירוע נוסף בו נקטה באלימות כלפי אביה.

מדיניות הענישה במקרים דומים מלמדת על מנעד רחב. להלן מספר דוגמאות במקרים חמורים יותר כלפי בן משפחה:

רע"פ 3210/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

רע"פ 6100/12 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.2012), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם והיזק לרכוש במזיד בכך שבשתי הזדמנויות הגיע לבית המתלוננים בניגוד לצו שהוצא כנגדו ובאחת ההזדמנויות שבר את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת. בית משפט השלום הורה על הארכת מאסר מותנה, ערעור המדינה על קולת העונש התקבל והנאשם נידון לשלושה חודשי מאסר בפועל, והפעלת מאסר מותנה בחופף, כך שסה"כ הוטלו עליו שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה.

ת"פ 20820-03-18 **מדינת ישראל נ' טוילי** (שלום ב"ש) הנאשם הורשע בעבירות איומים

ותקיפה סתם של אמו לאחר שהאחרונה סירבה להתקשר לאחיו שיגיע לקחת אותו לטיפול רפואי כפי שדרש. הנאשם חנק את אמו, הושיבה על כיסא ולא נתן לה לישון תוך שהוסיף ואיים עליה "עכשיו אני לא אתן לך לישון". המדובר בנאשם אשר לחובתו הרשעה אחת משנת 2013 בעבירות דומות. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין של"צ או מאסר קצר בפועל ל-10 חודשי מאסר בפועל**, נתן משקל נכבד לנסיבות ביצוע העבירה ומצבו הנפשי הרעוע של הנאשם וגזר עליו **שלושה חודשי מאסר בפועל**.

ת"פ 34422-07-18 **מדינת ישראל נ' ארנוב** (שלום ב"ש), הנאשם הורשע על יסוד הודאתו באיומים, תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה ממש, בכך שבעט ברגלה וישבנה של אמו וגרם לה חבלות המתבטאות בשטפי דם רבים. הנאשם הוסיף ואיים על אמו כי יפגע בה אם תתקשר למשטרה, והכל על רקע דרישתה שלא יכנס לביתה ולא יעשה שימוש ברכבה. **בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי ותסקיר חיובי, 5 חודשי מאסר בפועל**.

ת"פ 23715-07-16 **מדינת ישראל נ' אבו עגינה** (שלום ב"ש) מקרה בו הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות איומים כלפי אמו בכך שאמר לה כי יחתוך את כל הרחוב בסכין, וישרוף את הבית אם לא תיתן לו כסף. במועד אחר איים בטלפון כי ישרוף את הבית. **בית המשפט קבע את מתחם עונש ההולם בין מאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, צעיר-בגיר, בעל עבר פלילי לא מכביד אם כי כזה שכלל עבירת אלימות (חוזרת) כלפי אמו - 4 חודשי מאסר בפועל**.

לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבותיהן נע בין מאסר קצר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

10. לא מצאתי שיש לחרוג ממתחם העונש שקבעתי בתיק זה לקולא בשל שיקולי שיקום.

11. באשר לעונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם אותו קבעתי יצוין כי מותב זה מכיר את נסיבותיה של הנאשמת מהיום שנעצרה. הגם שאין בפני כל אסמכתא או חוות דעת הרי שחל שינוי משמעותי בהתנהגותה של הנאשמת והתנהלותה של הנאשמת בהליך המשפטי. הנאשמת מכירה בכשלים שהתנהגותה באירועים מושא כתב האישום ומכירה בקשיים מהם היא סובלת ככל הנראה תקופה מאד ארוכה. אמנם מותב זה נתן הזדמנות להשתלב בהליך שיקומי אך בשל הקשיים מהם היא סובלת לא עמדו לה כוחותיה והיא עזבה מרצונה את המקום. יחד עם זאת הנאשמת חזרה למקום וביקשה להיקלט מחדש אך בסופו של יום "בית אריאלה" המרכז הטיפולי סרב לקבלה גם לאחר שעזבה פרק זמן קצר קודם לכן. לנאשמת נסיבות אישיות מורכבות והיא צריכה להתמודד עם קשיים רבים. האירועים מושא כתב האישום חמורים ביותר ואין להשלים עם התנהגות אלימה מילולית ופיסית כלפי אדם, קל וחומר כשמדובר בבן משפחה. הנאשמת היתה עצורה בתנאים לא פשוטים לאור התנהגותה במסגרת בית המעצר. יצוין עוד כי באשר לבקשה לעיון חוזר וחילוט

ערבות עליה חתמה הנאשמת לא מצאתי לנכון לחלט את הערבות. הנסיבות שמתוארות על ידי הסנגורית בהן הנאשמת ביקשה להסגיר עצמה פעם אחר פעם למשטרה אך זו נמנעה מלעשות כן אינם מצדיקים כי אחלט את הערבות עליה חתמה. הסנגורית טענה שגם היא עצמה נאלצה להתערב בתחילה לשווא אך לאחר מכן נעצרה הנאשמת וטענה זו לא הופרכה על ידי המאשימה. לאור האמור אני נעתרת לבקשה הסנגורית ודוחה את הבקשה לחילוט ערבויות. לנאשמת עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות בעבירות שבוצעו בשנת 2017, 2018 ו- 2019.

12. אשר על כן לאחר ששקלתי לקולא ולחומרא אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרה של הנאשמת מיום 6.1.25 ועד 22.4.25 וכן מיום 2.7.25 ועד מועד מתן גזר הדין.

2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורה של הנאשמת והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור עבירת איומים ואלימות ותורשע בה.

בנסיבותיה של הנאשמת אינני מחייבת אותה בקנס כספי או פיצוי כספי כלשהו.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

מאחר והחלטתי כוללת גם החלטה בבקשה לעיון חוזר ולחילוט ערבויות יסרק גזר הדין גם לתיק המעצר.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ה, 20 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.